

[Finansministeren.]

i henhold til det givne tilsagn forelægges lovforslaget i det store og hele uændret, idet såvel reglerne om, hvem der kan få børnetilskud, som reglerne om tilskuddenes størrelse er de samme som i fjor. Der er kun enkelte tekniske ændringer.

Forholdet er altså det, at skatteydere med indtil 20 000 kr. skattepligtig indtægt kan få et tilskud, som gradueres nedefter for skatteydere med over 12 000 kr. i indtægt, idet der i hovedstadsområdet ydes 112 kr. pr. barn, hvis man har under 12 000 kr. i skattepligtig indtægt. Hvis man har 12 000—16 000 kr., bliver det 84 kr. pr. barn, og hvis man har over 16 000 kr., er det 56 kr. Naturligvis er det lidt mindre i provinsbyerne og endnu mindre i landkommunerne.

Jeg skal anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Johs. E. Larsen: Vedrørende forslag til lov om børnetilskud skal jeg bemærke, at princippet i disse bestemmelser er det samme som i loven af 31. marts 1950.

Da denne lov skulle føres ud i livet, viste det sig, at der fandtes mange flere børn, end man tidligere havde regnet med. Her — som ved anden lovgivning på nye områder — opstod der adskillige tvivlstilfælde, fordi hverken loven eller de vejledende fortolkninger gav udtømmende besked. Ganske vist var tilskuddet knyttet til fradragsretten, men disse to begreber lod sig ikke altid forene, og der fremkom mange henvendelser og klager, som naturligvis ikke gjorde arbejdet lettere for de skattelignende myndigheder. Jeg vil tro, at de overordnede myndigheder i den forløbne tid har haft adskillige af disse spørgsmål til overvejelse, og jeg skal overfor den højtærede finansminister pege på det ønskelige i, at der nu bliver udsendt en mere udtømmende vejledning, da det i en tid som denne gælder om at begrænse administrationsbesværlighederne mest muligt.

Idet jeg iøvrigt henviser til den af folketingsudvalget afgivne betænkning, skal jeg afstå fra at gøre flere bemærkninger. Jeg anbefaler lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

H. C. Andersen: Efter den udførlige omtale, den højtærede finansminister har givet dette lovforslag, og i betragtning af den enighed, der er om dets værdi, skal jeg på gruppens vegne kort anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Bouet: Jeg kan med samme motivering som den ærede sidste taler anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Gudiksen: Også jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag, der jo er en ganganger fra i fjor, da det var led i et større forlig.

Mit parti kan som sagt anbefale lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidig ændring i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1423).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal tillade mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om midlertidig ændring i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond, således som dette lovforslag er vedtaget af det andet høje ting.

Ligesom det lovforslag, det høje ting nu har beskæftiget sig med, havde sin oprindelse i det skattepolitiske forlig, der blev gennemført i foråret 1950, har også dette ændringsforslag til loven om den fælleskommunale udligningsfond sin oprindelse dør. Dengang var vi i den situation, at man ønskede at kompensere bortfaldet af nogle goder, som blev givet familieforsørgere og andre ved rabatmærker, med en lempelse i skatteudskrivningen, og som følge af, at man ikke indenfor statskattens rammer havde tilstrækkelig stort spillerum for sådanne nedsættelser, foretog man en nedsættelse af den fælleskommunale udligningsfonds satser på de laveste indtægter, naturligvis under den forudsætning, at statskassen holdt udligningsfonden skadesløs for det indtægtstab, der derved opstod for fonden. Hvad det drejer sig om nu, er i overensstemmelse med vedtagelsen af lovforslaget i det andet høje ting at vedtage, at den skala, man gennemførte i fjor, skal være gyldig også for skatteåret 1951—52.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale